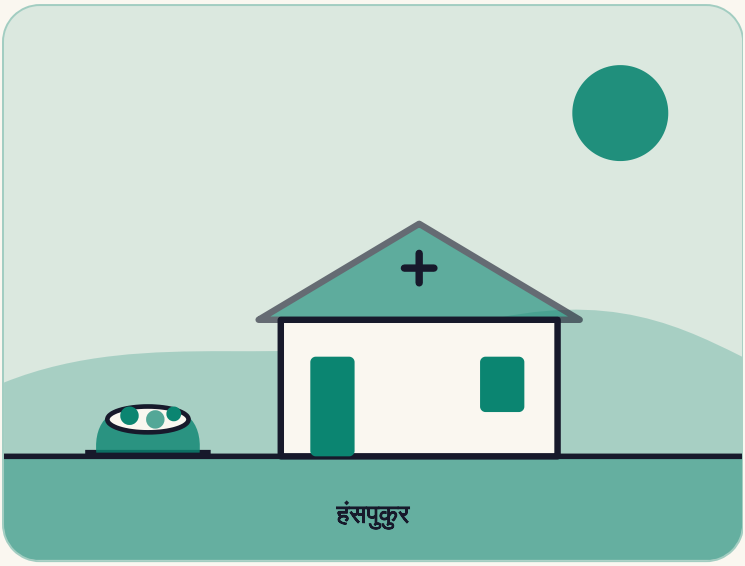

भारत

भाजी विकणारी, जिने रुग्णालय उभारले

उपचाराअभावी पती गमावल्यानंतर, कोलकात्याजवळच्या एका गरीब विधवेने रुग्णालय उभारण्याचा निश्चय केला. तिने उभारले.

कुठे हंसपुकुर, कोलकात्याजवळ

कोण सुभासिनी मिस्त्री, एक भाजी विक्रेती, ज्यांनी ह्युमॅनिटी रुग्णालय उभारले

केव्हा 1971 ते 2018

4 मिनिटांचे वाचन

प्रकरण पांहेलं

गोष्ट

सुभासिनी मिस्त्री यांचे बालपण कोलकाता, भारताजवळच्या एका शेतकरी कुटुंबात गरिबीत गेले. 12 व्या वर्षी त्यांचे लग्न झाले. त्या आणि त्यांचे पती, साधन चंद्र मिस्त्री, हंसपुकुर गावात राहत होते. त्यांना चार मुले होती.

1971 मध्ये त्यांच्या पतींना गॅस्ट्रोएन्टेरायटिस झाला. हा पोटाचा एक आजार आहे, ज्याचा उपचार सोपा आहे. त्यांच्याकडे डॉक्टरसाठी पैसे नव्हते. एका वृत्तानुसार सरकारी रुग्णालयातील कर्मचाऱ्यांनी त्यांच्याकडे दुर्लक्ष केले, कारण ते गरीब होते. त्यांचा मृत्यू झाला.

सुभासिनी यांच्याकडे चार लहान मुले उरली. सर्वात मोठे आठ वर्षांचे होते. त्या गरीब होत्या आणि वाचू शकत नव्हत्या. त्याच दिवशी त्यांनी एक वचन दिले. त्या गरिबांसाठी रुग्णालय उभारतील, म्हणजे उपचाराअभावी दुसरे कोणी मरणार नाही.

वीस वर्षांची मेहनत

त्यांनी घरांची साफसफाई केली. त्यांनी मजुरी केली. त्यांनी कोलकात्यात एका पुलाखाली आपल्या लहान दुकानातून भाज्या विकल्या. त्यांनी एका मुलाला अनाथाश्रमात पाठवले, म्हणजे तो शाळेत जाऊ शकेल. जेव्हा जमले तेव्हा त्या टपाल कार्यालयाच्या खात्यात थोडे पैसे जमा करत राहिल्या.

> असे कोणतेही काम नाही जे माझ्या हातांनी केले नाही.
>
> सुभासिनी मिस्त्री, Unsung मध्ये उद्धृत

सगळ्यांना त्यांच्यावर विश्वास नव्हता. द बेटर इंडियानुसार लोक हसले. जी स्त्री वाचू शकत नाही आणि भाज्या विकते, ती रुग्णालय कसे उभारेल?

20

बचतीची वर्षे

₹926

पहिल्या शेडसाठी गावकऱ्यांनी दिले

2018

ज्या वर्षी त्यांना पद्मश्री मिळाला

एका शेडमधून सुरू झालेले रुग्णालय

1992 मध्ये त्यांनी हंसपुकुरमध्ये जमीन विकत घेतली. त्यांनी गावकऱ्यांना मदत मागितली. लोकांनी थोडे थोडे पैसे दिले, आणि जे होते तेही: बांबू, ताडाची पाने, माती आणि लाकूड. सर्वात गरिबांनी आपली मेहनत दिली. सर्वांनी मिळून दवाखाना म्हणून एक लहान शेड बांधले.

त्यांचा मुलगा अजय डॉक्टर झाला होता. तो त्यांच्यासोबत सामील झाला. तारखांबद्दल वृत्ते वेगळी आहेत. एक म्हणते की रुग्णालयाची पायाभरणी 1993 मध्ये झाली. दुसरे म्हणते की ते 1996 मध्ये सुरू झाले.

आज ह्युमॅनिटी रुग्णालयात रोज सुमारे 150 असे रुग्ण येतात ज्यांना दाखल करावे लागत नाही, असे 2018 मधील एक वृत्त सांगते. शुल्क 50 रुपये आहे, आणि अतिशय गरिबांसाठी माफ आहे. टीम सुंदरबनमध्येही आणखी एक केंद्र चालवते, जो एक दुर्गम भाग आहे.

2018 मध्ये भारत सरकारने सुभासिनी यांना पद्मश्री दिला, जो देशातील सर्वोच्च नागरी सन्मानांपैकी एक आहे.

केव्हा काय घडलं

- **1971** त्यांच्या पतींचा मृत्यू होतो. त्या रुग्णालय उभारण्याचे वचन देतात.
- **1992** त्या हंसपुकुरमध्ये जमीन विकत घेतात.
- **1993** पायाभरणी होते (एक वृत्त).
- **1996** रुग्णालय सुरू होते (दुसरे वृत्त).
- **2018** त्यांना पद्मश्री मिळतो.

प्रकरण दुसरे

ही गोष्ट खास का आहे

अनेक जण स्वप्न पाहतात की श्रीमंत झाल्यावर दुसऱ्यांना मदत करू. त्यांनी जवळजवळ काहीच नसताना सुरुवात केली.

त्यांनी आपल्या मुलाला शाळेतही पाठवले, आणि तोच डॉक्टर होऊन हे काम पुढे घेऊन गेला.

आमचं मत

त्यांनी एका भयंकर नुकसानाचे वचनात रूपांतर केले, आणि ते पाळले.

प्रकरण तिसरे

आपण काय शिकू शकतो

1 नुकसानाला वचनात बदला

त्यांचे पती उपचाराअभावी गेले. त्यांनी वचन दिले की त्यांच्या गावात दुसरे कोणी असे मरणार नाही.

हे करून पाहा: एक वाक्य लिहा: कोणती समस्या दुसऱ्या कोणाला भोगावी लागू नये असे तुम्हाला वाटते.

2 थोडे थोडे, वारंवार वाचवा

जेव्हा जमले तेव्हा त्यांनी टपाल कार्यालयाच्या खात्यात पैसे टाकले, कधी 50 रुपये, कधी 200 रुपये.

हे करून पाहा: या आठवड्यात एखाद्या महत्त्वाच्या गोष्टीसाठी एक लहान ठरावीक रक्कम बाजूला ठेवा.

3 ओझे वाटून घेण्यासाठी समाजाला बोलवा

गावकऱ्यांनी पैसे, बांबू, ताडाची पाने, माती आणि आपली मेहनत दिली.

हे करून पाहा: एखाद्या सामायिक ध्येयासाठी तीन जणांकडे एक एक लहान गोष्ट मागा.

4 काम पुढे नेऊ शकेल अशा व्यक्तीत गुंतवणूक करा

त्यांनी मुलगा अजयच्या शिक्षणाचा खर्च उचलला. तो डॉक्टर झाला आणि त्यांच्यासोबत सामील झाला.

हे करून पाहा: या महिन्यात एखाद्या लहानाला एक कौशल्य शिकवा.

मनात ठेवण्यासारखा एक विचार

हळूहळू पाळलेले वचन एक रुग्णालय उभारू शकते.

स्रोत (इंग्रजीत)

Unsung
Subhashini Mistry

The Better India
How the Son of a Vegetable Vendor Fulfilled His Mother's Dream of Opening a Hospital (2017)

eNewsroom
From Selling Vegetables to Building a Hospital: The Padma Shri-Winning Journey of Subasini Mistry (2018)

तथ्य-तपासणी टीप: तिन्ही स्रोत मुख्य कथेवर सहमत आहेत आणि तपशिलात वेगळे आहेत. त्यांच्या पतींचा मृत्यू 34 व्या वर्षी (eNewsroom) किंवा 35 व्या वर्षी (Better India) झाला; ते भाजी विक्रेते होते (Better India, Wikipedia) किंवा मजूर (Unsung), म्हणून कथा कोणतेही काम सांगत नाही. Unsung म्हणते की सर्वात धाकटा मुलगा, अजय, अनाथाश्रमात गेला; eNewsroom म्हणते की सर्वात मोठा; कथा "एक मुलगा" म्हणते. रुग्णालयाची सुरुवात अशी सांगितली आहे: 1993 मध्ये पायाभरणी (Better India), 1993 मध्ये एक दवाखाना जो 1995

मध्ये रुग्णालय झाला (Wikipedia), आणि 9 मार्च 1996 रोजी उद्घाटन (eNewsroom); म्हणून कथा 1993 आणि 1996 ही वेगवेगळी वृत्ते म्हणून देते. खाटा 35 (eNewsroom, 2018) किंवा 45 (Wikipedia) सांगितल्या आहेत, म्हणून कथा कोणताही आकडा देत नाही. Unsung म्हणते की त्यांनी 1992 मध्ये 10,000 रुपयांना एक एकर जमीन घेतली; त्याच साइटवरील दुसरी ओळ अर्धा एकर म्हणते, म्हणून कथा फक्त “जमीन” म्हणते. Better India म्हणते की पतींच्या मृत्यूनंतर एका महिन्यात त्यांना घराबाहेर काढले गेले; इतर तसे म्हणत नाहीत, म्हणून कथा ते वगळते. उद्धरण Unsung मधील आहे. रोजचे 150 रुग्ण आणि 50 रुपये शुल्क हे 2018 मधील eNewsroom चे आहे आणि बदलले असू शकते. रुग्णालयातील कर्मचाऱ्यांनी पतींकडे दुर्लक्ष केल्याचे “एक वृत्त” Unsung चे आहे. नकाशावरील खूण गावाचा परिसर दाखवते, रुग्णालयाची नेमकी जागा नाही. “आमचं मत” असलेल्या ओळी आमचं स्वतःचं विश्लेषण आहे. बाकी सर्व माहिती वरील स्रोतांमधून घेतली आहे.